

[Lindberg.]

sprog, der gik ud på, at man skulle prøve at få de nordiske regeringer til i fællesskab at arbejde sammen om placeringen af en storlufthavn i Øresundsregionen. Nu gik det jo ikke så drastisk under forhandlingen, som hr. Aksel Larsen udtrykte det, efter at man havde vedtaget dette; det kan jeg sige, fordi jeg dengang var minister for offentlige arbejder og førte forhandlingerne. Ved disse forhandlinger brugte man ikke det udtryk, hr. Aksel Larsen gengav her.

Man sagde, at man mente, at det måtte være et dansk anliggende at bygge en storlufthavn på dansk område, men man tilføjede — og det ved hr. Aksel Larsen jo godt — at man selvfølgelig var indforstået med at arbejde sammen med Danmark om udnyttelsen af luftrummet i Øresundsregionen. I øvrigt var det sådan, at der allerede på det tidspunkt var nedsat en fælles dansk-svensk arbejdsgruppe til netop at diskutere problemet om, hvordan man skulle forholde sig, når der var flere lufthavne i et bestemt område; det er denne gruppe, som har afgivet beretning, men som i øjeblikket arbejder videre på undersøgelser af, hvordan man skal indrette sig i luftrummet, når man skal placere både en kommende storlufthavn og de mere sekundære lufthavne, der kan være tale om, enten det så er på svensk eller på dansk side.

Jeg vil også gerne understrege, da det nu er draget så stærkt frem fra hr. Aksel Larsens side, at jeg tror, at man har viljen i Sverige til at arbejde sammen med Danmark om hele dette problem, men at man altså ikke vil gå ind i et direkte samarbejde, fordi man mener, at det først og fremmest er et dansk anliggende at bygge denne storlufthavn. Jeg tror også, hvis man skal se realistisk på tingene — og det skal vi jo prøve på — at vi vel nok ville have indtaget nogenlunde samme stilling, hvis der var tale om at bygge en storlufthavn oven på den anden side af Øresund, altså på svensk område. Jeg tror altså, man må se svenskernes stilling ud fra den betragtning, at når der er tale om at bygge på dansk område, mener de, at det først og fremmest må være et dansk anliggende.

Jeg forstod på hr. Aksel Larsens bemærk-

ninger, at han opfattede det sådan, at det har taget unødigt lang tid med disse undersøgelser. Herom vil jeg sige, at det jo ikke er sådan, som hr. Aksel Larsen sagde, at man fra dansk side besluttede selv at gå i gang med en undersøgelse af Saltholm som basis for en storlufthavn, efter at forhandlingerne havde været ført i sommeren 1966. Disse undersøgelser er allerede sat i gang for, jeg tror 5 år siden. Jeg kan i og for sig også beklage, at det tager så lang tid; men man må forstå, at det for det første er meget krævende undersøgelser, der er tale om, og for det andet — og det er vel i og for sig noget, vi er ude for i mange tilfælde — er det jo sådan, at de teknikere, der skal arbejde med disse undersøgelser, har andre ting at varetage og ikke kan hellige sig den opgave, der her er tale om, fuldt og helt. Det kunne godt føre os ind på den betragtning, om ikke man i sådanne tilfælde burde have teknikere, der udelukkende kunne koncentrere sig om sådan en opgave; men jeg tror, det vil være ret umuligt at finde frem til en ordning, hvorefter man kan tage netop de folk, der er tale om her, ud af deres stillinger og sætte dem alene på den opgave at finde frem til en løsning at et spørgsmål som det at bygge en storlufthavn i Øresundsområdet.

Jeg ved imidlertid, at man gør, hvad man kan for at blive færdig med disse undersøgelser, og jeg håber også på, at det må være muligt inden for en forholdsvis kort tid at nå frem til et resultat, sådan at vi her i folketinget kan få den opgave, som til syvende og sidst påhviler folketinget: at tage principstilling til, hvor vi vil placere en kommende storlufthavn.

Jeg vil gerne til slut sige, at jeg tror, at man fra svensk side, når vi er nået så langt, også vil være indforstået med at gå ind i et samarbejde om på den bedst mulige måde at løse dette problem. Man hævder jo, at man ikke kan undvære en lufthavn ved Malmø, og man er jo nu tvunget til at flytte den nuværende lufthavn. Jeg tror, det er rigtigt; spørgsmålet er, om man i de overvejelser, der fremover skal føres, kan komme til at få en anden linjeføring for banerne på den nødvendige lufthavn ved Malmø, sådan at man kan udnytte luftrummet, selv med en storlufthavn placeret